

عنوان مقاله:

نمادگرایی در نقوش تزئینی معماری اسلامی؛ سقائفارها

محل انتشار:

همایش جایگاه نقوش تزئینی در کیفیت بصری آثار هنر اسلامی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

فاطمه پژوهش - کارشناسی ارشد پژوهش هنر، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد الکترونیکی، گروه هنر، تهران، ایران

محمد عارف - استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک

خلاصه مقاله:

اماکن دینی، نقشی حیاتی در زندگی اجتماعی جهان تشیع دارد. در این راستا، سقائفار به عنوان نمونه های برجسته از نمادهای معماری اسلامی، یکی از بارزترین عرصه های تجلی باورها و اعتقادات شیعی است. سقائفارها، گونه های از معماری بومی و مذهبی منطقه جنوبی دریای مازندران می باشند که بیشتر این بناهای مذهبی آیینی، در دوره قاجار تصویرگری شده اند. یافته ها نشان می دهد که بسیاری از نقشمایه های به جا مانده بر اماکن تجاری و مذهبی، وجه نمادین و سمبلیک داشته و با فرهنگ و باورهای قومی و منطقه ای پیوندی ناگسستنی دارد. به عبارتی دستیابی به باورهای پنهان و اصل یک قوم و ملل از طریق مطالعه نقوش نمادین امکان می پذیرد و نقاشی سقائفارها نمونه های اس از این تصاویر که ارتباط خود را با باورها، اسطوره ها و داستان های کهن ایران حفظ کرده است. اگر چه حدود یک سوم از نقش و نگاره های ترسیم یافته در این بناها، از مضمون ها و پیش متن های پیش از ظهور اسلام نشا تمی گیرند، اما هم اکنون، این نقش ها از جایگاه نقش مایه ای و تزئینی در هنر اسلامی برخوردار می باشند. روش تنظیم این مقاله کتابخانه ای، اسنادی و میدانی با شیوه تجزیه و تحلیل محتوا و کیفی بوده است. اهداف پژوهش: ارایه تحلیلی نمادگرایانه از نقش اسلامی سقائفارها. تبیین ارتباط بین نقوش نمادین سقائفارها با باورهای مذهبی و بومی. ارتباط تصاویر موجود در سقائفارها با باورها و اساطیر کهن ایرانی گونه است ارزش زیبایی شناختی این تصاویر تا چه میزانی است

کلمات کلیدی:

نمادگرایی، معماری اسلامی، مازندران، سقائفار، نقوش تزئینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/670603>

